

TAJU TAIVAITTEN TAKANA

Nauskeassa nautinnossa
kelmeässä kellarissa
rääsyisessä räkälässä
pulpetissa pubin pienen
Pirtu-Pena perseellänsä
yksin nurkassaan nohisi.

Lötri lientä lätyn lyttyyn
killitteli, kiukutteli.
Prikka pyöri pöydän päässä
kaljapullot kalisivat,
piika pikkuinen piruili
savusoosista söhelsi:

”Lähde lätkiin lättänaama
keskikaljakuppilasta
putkijalkaputiikista,
kuonakaivosta kohoa.
Häivy himaan hissutellen
tassutellen, tissutellen
tossua toisen etehen.”

Pena nousi penkiltänsä
heilui hiukset hikisinä
katse kiilui kimmeästi
taju taivaitten takana.
Baarin poika pöydän alle
reporankana rojahti.

Käänsi käsi väkevä,
nosti nuljun nupistansa
läpsytteli poskipäätä
läimäytti vielä kerran
läjähti luja litsari.

Ukko siitä ulkoilmaan
sameasta saluunasta
syyhyisestä sylkylästä
pihan perälle pakeni.
Vaivaiselle viimeiseksi
moikat mätti möyrivälle
jukeboksien jumala.

Rämpi ruoja rähmällänsä
poikki pellon polvillansa
kiersi kartanon korean.
Katsoi kuuta kumollansa
sille sanan saa’aksensa:

”Tartu toimeen taivaan tahko
käytä kivikäsiäsi
tue takatuupparissa
etten lätäkköön läjähdä
liian syvään laskeudu
mullan alle maahan maadu
kuravelliin kukerru.”

Kuu katsoi kulkijata
valoa valjua valutti
kuolasi kuunkumoa,
oveltansa oksenteli
kohti kuomaa kuseskeli
peitti Penan piruuttansa
hopeisella hohtelulla
kultaisella kukkasella,
pitsihanskoilla piteli.

Katsoi kurja kummissansa
ähly äijä äimisteli:
täyttyi tienoo tovereista
portinpielet porukoista
pirtupullot plakkarissa
mukana myrkyt makeat.
Huokas hurja hengen alta:
”Kaunista koko kaikkeus!”

HANNU AHO